

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z powództwa „P.” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M.
przeciwko S. spółce akcyjnej w G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym 12 kwietnia 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku
z 27 kwietnia 2022 r., sygn. akt XII Ga 1129/21,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pozwana S. S.A. z siedzibą w G. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z 27 kwietnia 2022 r., wydanego w sprawie z powództwa P. sp. z o.o. z siedzibą w M. o zapłatę.

Pozwana uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością, którą wywiodła z naruszenia art. 316 k.p.c., art. 60 k.c., art. 61 k.c., art. 65 k.c., art. 637 k.c., art. 498 k.c., art. 499 k.c. oraz art. 327¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. W jej ocenie Sąd odwoławczy nie ustalił dostatecznie stanu faktycznego sprawy, w szczególności zaniechał wykładni wiążącej strony umowy, a także sporządził uzasadnienie wyroku uniemożliwiające odtworzenie jego toku rozumowania, a w konsekwencji dokonanie kontroli kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Tak uzasadniony wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie mógł odnieść oczekiwanego skutku. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

W ocenie Sądu Najwyższego wykładnia umowy o wykonanie posadзки została przeprowadzona wnikliwie i szczegółowo. Sąd II instancji w jasny i przejrzysty sposób wyjaśnił, dlaczego przyjął, że zgodnym zamiarem stron odzwierciedlonym w treści tej umowy było dokonanie rozróżnienia pomiędzy wadą a usterką (zob. w szczególności str. 23 i nast. zaskarżonego wyroku). Sprecyzował również, czym pojęcie prawne wady istotnej różni się od innych wad, jakimi mogą cechować się wykonane roboty. Brak akceptacji pozwanej dla wniosków wyciągniętych przez Sady *meriti* na podstawie zebranego materiału dowodowego, w tym opinii biegłych sądowych nie jest wystarczającą podstawą do przyjęcia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W szczególności zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. zarzuty dotyczące ustalania faktów lub oceny dowodów są w skardze kasacyjnej niedopuszczalne.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c.

[SOP]

[f.n]